

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายการปฏิรูปการศึกษา รวมทั้งการจัดการศึกษาให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กล่าวคือ การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และสมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งเน้นการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านวิชาการ วิชางาน และวิชาชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขพึ่งตนเองได้ อยู่ ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม (กรมวิชาการ. 2545 : 1) มุ่งปรับ กระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีดความสามารถของนักเรียนให้เต็มตามศักยภาพ ตามจุดประสงค์แต่ละระดับ แต่ละประเภท (กรมวิชาการ. 2542 : 1) ยึดหลักว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมนักเรียนให้สามารถพัฒนาธรรมชาติ และเต็มศักยภาพทั้งด้านความรู้ คุณธรรม และทักษะกระบวนการ เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา สาระ และกระบวนการ เรียนรู้โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ ให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข เนื่องจากคนที่มีความสุขและความดี ย่อมใช้ความเก่งของตนไปในทางที่เป็นประโยชน์แก่ สังคม และตนเอง เป็นคนที่มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี โดยอาศัยฐานแนวคิดเชิงทฤษฎีที่เน้น นักเรียนเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ. 2542 : 1-2) โดยมีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เป็นกรอบในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็น กลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก และเป็นกลไกสำคัญใน การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และ ความก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งจะทำให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามเจตนารมณ์ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 นอกจากนี้ยังเป็นหลักสูตรที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ปฏิบัติจริงในทุก ๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ทุกระดับช่วงชั้น

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา นักเรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2545 : 1) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 มีความสำคัญเท่า ๆ กัน ดังนั้นในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงถูกกำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น (กรมวิชาการ, 2545 : 1) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การอ่านภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของประชากรในโลกปัจจุบัน เนื่องจากตำราและข่าวสารที่นำเสนอทางสื่อต่าง ๆ มักจะตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ในยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (ม.ป.ป. : 50) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศไทย ทั้งนี้เพราะมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูดและการเขียนภาษาอังกฤษน้อยกว่าการอ่าน

การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา (รัตนา เถลิยว, 2548 : 36) พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ปัญหาที่เกิดจากตัวครู นักเรียน เทคนิควิธีการสอน หลักสูตรและความมุ่งหมายในการสอนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน (เขาวพา ชัยวุฒิสาสตร์, 2547 : 21) กล่าวว่า ครูผู้สอนไม่ได้เน้นการสอนหลักการอ่านเพื่อความเข้าใจเท่าที่ควร เทคนิคและวิธีการสอนไม่กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน ขาดสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยจนทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ใน

ระดับต่ำ (วนิดา ดวงฤทธิ์. 2543 : 45) ได้ศึกษาผลของการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นตามความสนใจของนักเรียนต่อพัฒนาการทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีพัฒนาการทางทักษะการอ่านในด้านการจับใจความสำคัญ มีความเข้าใจรายละเอียดของเนื้อเรื่องและเรียนรู้การใช้ภาษาได้ถูกต้อง

ปัจจุบันเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ถือเป็นเทคโนโลยีที่มีบทบาทโดยตรงกับระบบการศึกษา โดยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สามารถนำเสนอและแสดงผลด้วยระบบสื่อต่าง ๆ ทั้งในด้านข้อมูล รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว และวิดีโอและสามารถสร้างระบบการมีปฏิสัมพันธ์แบบโต้ตอบ ทำให้การเรียนรู้ยุคใหม่ประสบความสำเร็จด้วยดี (เย็น ภู่วรรณ. 2546 : 47-48) ในปัจจุบันนักการศึกษาและนักวิจัย ได้มีการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในบทบาทเป็นผู้สอนอย่างกว้างขวาง ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ดอนอมพร (ตันพิพัฒน์) เลหาจรัสแสง. 2542 : 2-3) พบว่า การเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์มีบทบาทเป็นผู้สอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น เมื่อเทียบกับวิธีสอนแบบปกติ ที่ใช้ครูเป็นผู้สอน

สื่อการเรียนที่มีคุณภาพเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยสื่อการเรียนนั้นมีให้เลือกใช้อย่างหลากหลาย ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย และมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร ขณะเดียวกันสื่อการเรียนการสอนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ให้ทันสมัย ทันกับเหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมของสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยคำนึงถึงการแก้ปัญหา การพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนและมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. 2546 : 42) กรมวิชาการได้มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และท้องถิ่นเพื่อให้เกิดระบบการแข่งขันทั้งด้าน การผลิต การพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ ราคา และการสร้างทางเลือกให้แก่สถานศึกษา ให้สามารถเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ซึ่งคอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนการสอนที่เป็นเทคโนโลยีระดับสูง เมื่อมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อในการสอนจะทำให้การเรียนการสอน มีการโต้ตอบกันได้ในระหว่างนักเรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนตามปกติ นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อมูล ที่นักเรียนป้อนเข้าไปได้ในทันทีซึ่งเป็นการช่วย

เสริมแรงให้แก่นักเรียน ดังนั้น ในขณะที่จึงมีการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกันอย่างกว้างขวาง (กิดานันท์ มลิทอง. 2543 : 51) โดยมีงานวิจัยจำนวนมากทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาของผู้เรียนในระดับมัธยมและอุดมศึกษาสูงขึ้นกว่าการเรียนการสอนในห้องเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการสอนใหม่ทางการศึกษาที่มีคุณลักษณะที่ดีหลายอย่าง เช่น ให้ข้อมูลย้อนกลับได้ฉับไว ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล เป็นผู้สอนส่วนตัวที่ชาญฉลาด เป็นโอกาสให้ผู้เรียนเป็นอิสระจากรูปแบบการเรียนการสอน คุณสมบัติต่าง ๆ ดังกล่าวล้วนก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน (สุพัฒน์ สุขมุตสันต์. 2542 : 28)

โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา อำเภอห้วยผึ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 สอนนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ปัจจุบันมีนักเรียนจำนวน 995 คนมีจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 65 คน มีแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายการพัฒนามาตรฐานระดับสถานศึกษา โรงเรียนได้กำหนดยุทธศาสตร์ และจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2550-2551 โดยเฉพาะมาตรฐานที่ 5 ด้านผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ซึ่งมีรายละเอียดคืบดังต่อไปนี้ 1) มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยตามเกณฑ์ 2) มีผลการทดสอบรวบยอดระดับชาติเฉลี่ยตามเกณฑ์ 3) สามารถสื่อความคิดผ่านการพูดเขียนหรือนำเสนอวิธีต่าง ๆ 4) สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ 5) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา. 2551 ก : 18)

แม้ว่าทางโรงเรียนจะมีนโยบายดังกล่าว แต่จากรายงานการประเมินตนเองพบว่าขาดสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ (โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา. 2551 ข : 7) ในขณะเดียวกันผู้วิจัยได้สำรวจแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ (สุมาลี รัตนศรีหา. 2550 : 78) พบว่านักเรียนไม่มีความก้าวหน้าทางการเรียน เนื่องจากขาดสื่อและขาดเทคนิควิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ อาจจะเป็นสาเหตุส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 เท่ากับ 2.70 และค่าเฉลี่ยของระดับผลการเรียนในภาคเรียนที่ 2 เท่ากับ 2.55 (โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา. 2551 ค : 22) และผลการทดสอบภาษาอังกฤษระดับเขตพื้นที่การศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน (LT) ระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2551 จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ดังนี้
คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนต่ำสุด 3 คะแนน คะแนนสูงสุด 17 คะแนน คะแนนเฉลี่ย
10.20 คะแนนเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 25.51 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. 2551
: 2)

จากความสำคัญ และสภาพปัญหาที่ผู้ศึกษาพบในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็น
ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชา
ภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้ศึกษา
คาดหวังว่าบทเรียน จะสร้างความเข้าใจให้นักเรียนเกิดความอยากเรียน มีความสุขกับการเรียน
และทำให้นักเรียนมีความรู้ มีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของกลุ่มทดลองหลังได้รับ
การเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น กับกลุ่มควบคุมหลังการเรียนรู้ปกติ
4. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนที่
พัฒนาขึ้น
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น
6. เพื่อศึกษาความคงทนการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองหลังการเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่
พัฒนาขึ้น

สมมุติฐานการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา อำเภอห้วยผึ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 141 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา อำเภอห้วยผึ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จำนวน 2 ห้องเรียน ๆ ละ 39 คน และคัดเลือกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการจับสลาก ดังนี้

กลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 39 คน

กลุ่มควบคุมจัดการเรียนรู้ปกติ จำนวน 39 คน

2. ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในการศึกษา ระหว่างวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553 ถึงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 10 ชั่วโมง

3. กรอบเนื้อหาที่นำมาใช้ในการศึกษา

เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีหัวเรื่องดังนี้

3.1 Finding Word Meaning from Context Clues

3.2 Finding Topics

3.3 Understanding the setting

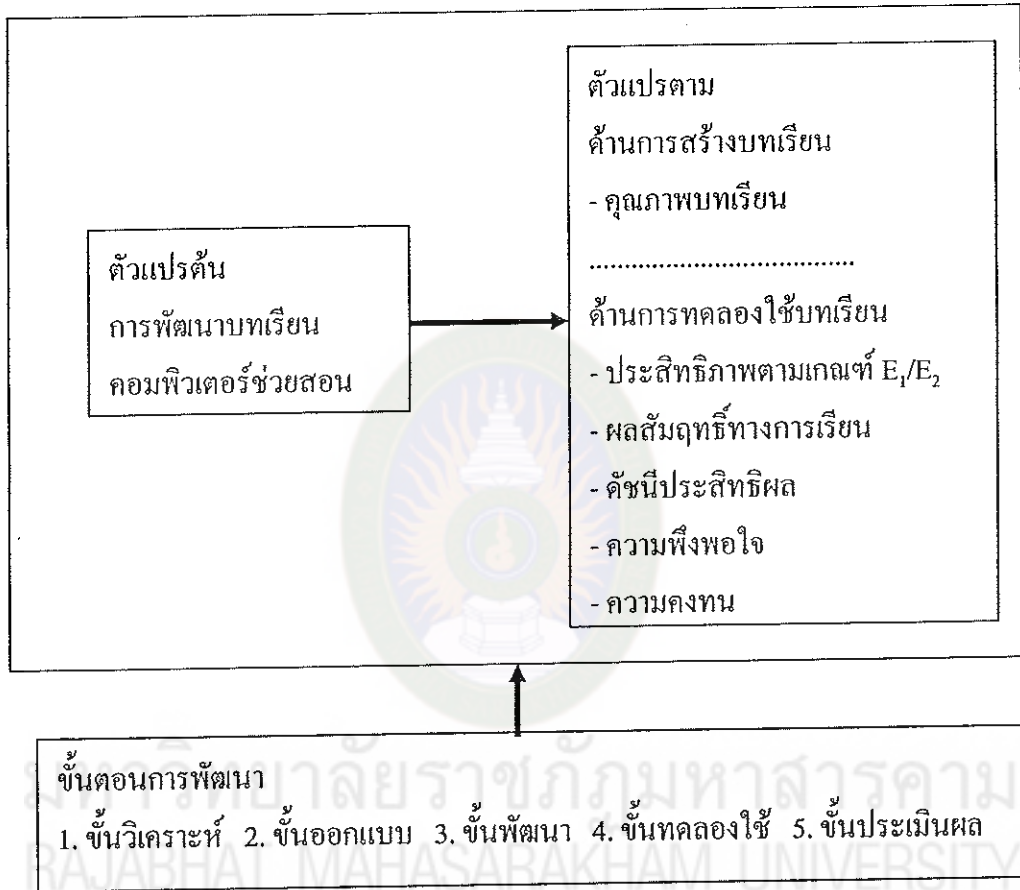
3.4 Sequencing the Events

3.5 Finding Stated Main Ideas

3.6 Drawing Conclusions

4. กรอบแนวคิดการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ อธิบายโดยแสดงให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของ ตัวแปรต้น และตัวแปรตามที่จะศึกษา ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

จากแผนภูมิที่ 1 ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนา 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวิเคราะห์ ขั้นออกแบบ ขั้นพัฒนา ขั้นทดลองใช้ และขั้นประเมินผล ตัวแปรต้นในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น ตัวแปรตามแบ่งออกเป็น 2 ด้านดังนี้ ด้านการสร้างบทเรียน ได้แก่ คุณภาพบทเรียน ด้านการทดลองใช้บทเรียน ได้แก่ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดัชนีประสิทธิผล ความพึงพอใจ และความคงทนการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง สื่อที่นำเสนอเนื้อหาที่ประกอบด้วย ข้อความ ภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

1.1 Finding Word Meaning from Context Clues

1.2 Finding Topics

1.3 Understanding the setting

1.4 Sequencing the Events

1.5 Finding Stated Main Ideas

1.6 Drawing Conclusions

2. คุณภาพของบทเรียน หมายถึง ความสมบูรณ์ขององค์ประกอบบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยวัดจากค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

3. ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้มีความรู้ความสามารถด้านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้านเนื้อหา ด้านวัตถุประสงค์ ประเมินผล

4. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง ความสามารถของ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จนบรรลุ วัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ มาตรฐาน E_1/E_2 ซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ 80/80 โดยที่

80 ตัวแรก หมายถึง เกณฑ์ของประสิทธิภาพของบทเรียนจากการทำ แบบทดสอบท้ายเรื่องหรือการปฏิบัติกิจกรรมในระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง เกณฑ์ของประสิทธิภาพของบทเรียนจากการทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียนที่แสดงออก ในรูปของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากได้ศึกษาบทเรียน เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน คือกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม โดยที่

กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ

กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ปกติ เรื่อง การอ่าน เพื่อความเข้าใจ

6. คำนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าคุณภาพที่แสดงถึงความก้าวหน้าของการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่พัฒนาขึ้นเพื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนกับคะแนนเต็ม

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกในทางบวกของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยวัดค่าเป็นคะแนนจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

8. ความคงทนการเรียนรู้ หมายถึง การจดจำเรื่องราวหรือความรู้ของกลุ่มทดลองที่สามารถระลึกถึงความรู้ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังจากเวลาผ่านไปช่วงระยะเวลา 7 วัน และ 30 วัน โดยเริ่มนับจากวันที่สอบหลังเรียน

ประโยชน์การศึกษา

1. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีความรู้ ความเข้าใจในสาระที่เรียน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนานวัตกรรมและพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น